

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Symvoulío tis Epikrateias (Consiglio di Stato) (Griekenland) op 11 maart 2010 — Amaltheia I Naftiki Etaireia/Ypourgos Emporikis Naftilías

(Zaak C-129/10)

(2010/C 134/39)

Procestaal: Grieks

Verwijzende rechter

Symvoulío tis Epikrateias (Consiglio di Stato)

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Amaltheia I Naftiki Etaireia

Verwerende partij: Ypourgos Emporikis Naftilías (Ministro della marina mercantile)

Prejudiciële vraag

Staan de artikelen 1, en 2 van verordening (EEG) nr. 3577/92 van de Raad van 7 december 1992 houdende toepassing van het beginsel van het vrij verrichten van diensten op het zeevervoer binnen de lidstaten (cabotage in het zeevervoer) (PB L 364), uitgelegd in overeenstemming met het beginsel van het vrij verrichten van diensten, de vaststelling toe van een nationale regeling volgens welke reders slechts cabotagediensten kunnen verrichten na een voorafgaande administratieve vergunning, verleend in het kader van een vergunningstelsel dat onder meer beoogt controle mogelijk te maken of de door een reder opgegeven dienstregeling, gelet op de omstandigheden in een bepaalde haven, kan worden uitgevoerd in voor het schip veilige omstandigheden en zonder de orde in de haven te verstoren, en tevens of het in te zetten schip een bepaalde haven onbelemmerd kan binnenvaren op het tijdstip waarop de reder heeft opgegeven die bepaalde dienstregeling te willen uitvoeren, zonder dat echter vooraf in een rechtsregel de criteria zijn gespecificeerd aan de hand waarvan de minister deze kwesties zal beoordelen, met name in het geval dat meer dan één reder belangstelling heeft om op hetzelfde tijdstip dezelfde haven aan te doen?

Beroep ingesteld op 11 maart 2010 — Europees Parlement/Raad van de Europese Unie

(Zaak C-130/10)

(2010/C 134/40)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Europees Parlement (vertegenwoordigers: E. Perillo, K. Bradley, A. Auersperger Matic, gemachtigden)

Verwerende partij: Raad van de Europese Unie

Conclusies

- verordening (EU) nr. 1286/2009 ⁽¹⁾ van de Raad van 22 december 2009 tot wijziging van verordening (EG) nr. 881/2002 ⁽²⁾ tot vaststelling van bepaalde specifieke beperkende maatregelen tegen sommige personen en entiteiten die banden hebben met Usama bin Laden, het Al-Qa'idanetwerk en de Taliban nietig verklaren;
- bevelen dat verordening (EU) nr. 1286/2009 blijft gelden tot vervanging ervan;
- de Raad van de Europese Unie verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Het Europees Parlement is van mening dat verordening (EU) nr. 1286/2009 van de Raad van 22 december 2009 tot wijziging van verordening (EG) nr. 881/2002 tot vaststelling van bepaalde specifieke beperkende maatregelen tegen sommige personen en entiteiten die banden hebben met Usama bin Laden, het Al-Qa'idanetwerk en de Taliban om de volgende redenen ongeldig is:

- gelet op de doelstelling en de inhoud ervan, is de juiste rechtsgrondslag van de verordening artikel 75 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie;
- subsidiair is niet voldaan aan de voorwaarden waaronder op artikel 215 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie een beroep kan worden gedaan, op grond dat geen geldig voorstel is gedaan en de Raad niet vooraf overeenkomstig hoofdstuk 2 van titel V van het Verdrag betreffende de Europese Unie een besluit heeft vastgesteld.

Mocht het Hof de betwiste verordening nietig verklaren, dan stelt het Parlement niettemin voor dat het Hof krachtens artikel 264, tweede alinea, VWEU zijn discretionaire bevoegdheid uitoefent om de gevolgen van de betwiste verordening te handhaven tot deze wordt vervangen.

(¹) PB L 346, blz. 42.

(²) PB L 139, blz. 9.

Verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door de Rechtbank van eerste aanleg te Leuven (België) op 15 maart 2010 — 1. Olivier Paul Louis Halley, 2. Julie Jacqueline Marthe Marie Halley et 3. Marie Joëlle Armel Halley tegen Belgische Staat

(Zaak C-132/10)

(2010/C 134/41)

Procestaal: Nederlands

Verwijzende rechter

Rechtbank van eerste aanleg te Leuven

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekers: Olivier Paul Louis Halley

Julie Jacqueline Marthe Marie Halley

Marie Joëlle Armel Halley

Verweerder: Belgische Staat

Prejudiciële vragen

Is artikel 137, eerste lid, 2 Wetboek Successierechten, gelezen in samenhang met artikel 111 Wetboek Successierechten, bestaanbaar met de artikelen 26, 49, 63 en 65 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie doordat de verjaringstermijn voor de successierechten verschuldigd op aandelen op naam twee jaar bedraagt indien de zetel van de werkelijke leiding van de vennootschap zich in België bevindt, terwijl deze verjaringstermijn tien jaar bedraagt indien de zetel van de werkelijke leiding van de vennootschap zich niet in België bevindt?

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door Corte di Appello di Torino (Italië) op 15 maart 2010 — SCF Consorzio Fonografici/Marco Del Corso

(Zaak C-135/10)

(2010/C 134/42)

Procestaal: Italiaans

Verwijzende rechter

Corte di Appello di Torino

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: SCF Consorzio Fonografici

Verwerende partij: Marco Del Corso

Prejudiciële vragen

1. Zijn de Conventie van Rome inzake naburige rechten van 26 oktober 1961, de TRIPs-overeenkomst (Agreement on Trade Related Aspects of Intellectual Property Rights) en het WIPO-verdrag (World Intellectual Property Organization) inzake uitvoeringen en fonogrammen (WPPT) rechtstreeks toepasselijk in de communautaire rechtsorde?
2. Werken de voornoemde regelingen van eenvormig internationaal recht eveneens rechtstreeks tussen particulieren?
3. Komt het begrip „mededeling aan het publiek” in de aangehaalde internationale verdragen overeen met het communautaire begrip in de richtlijnen [92/100/EG] (¹) en 2001/29/EG (²)? Indien deze vraag ontkennend wordt beantwoord: welke bron heeft voorrang?
4. Vormt de kosteloze uitzending van fonogrammen in besloten tandartspraktijken waarin een vrij beroep wordt uitgeoefend, ten behoeve van de patiënten, die deze onafhankelijk van hun wil genieten, een „mededeling aan het publiek” of „beschikbaarstelling voor het publiek” in de zin van artikel 3, lid 2, sub b, van richtlijn 2001/29/EG?
5. Hebben producenten van fonogrammen op grond van deze uitzending recht op een vergoeding?

(¹) PB L 346, blz. 61.

(²) PB L 167, blz. 10.